

**ประสิทธิผลการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาลตำบลบะหว้า
อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร**

**Management Effectiveness of the Child Development Center under the Bawah Sub-district
Municipality, Akat Amnuai, District, Sakon Nakhon Province**

พิสมัย ผาอินดี*

รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติ กิตติเลิศไพศาล**

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมภิจมงคล***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิผลการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาลตำบลบะหว้า อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร 2) เปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาลตำบลบะหว้า อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร ตามคุณลักษณะส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย ครูผู้ดูแลเด็กเล็ก จำนวน 12 คน และประชาชน จำนวน 380 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัย พบว่า

1. ประสิทธิผลการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาลตำบลบะหว้า อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ ด้านอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย และด้านการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากชุมชน
2. ประสิทธิผลการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาลตำบลบะหว้า อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของครูผู้ดูแลเด็ก และประชาชน สามารถสรุปผล ได้ดังนี้
 - 2.1 จำแนกตามคุณลักษณะด้านสถานภาพ โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน
 - 2.2 จำแนกตามคุณลักษณะด้านระดับการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ABSTRACT

The objectives of this study were: 1) to investigate management effectiveness of the Child Development Center under the Bawah Sub-district Municipality, Akat Amnuai district, Sakon Nakhon province, 2) to compare management effectiveness of the Child Development Center under the Bawah Sub-district Municipality, Akat Amnuai district, Sakon Nakhon province according to the personal background. A sample used in data collection consisted of 12 child-care teachers and 380 citizens. The instrument used was a 5 point rating scale questionnaire. Statistics used in data analysis were percentage, mean, standard deviation, t-test and one-way ANOVA.

คำสำคัญ : ประสิทธิผลการบริหาร, ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก, เทศบาลตำบลบะหว้า

* รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

, * อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

Findings of the study were as follows:

1. Management effectiveness of the Child Development Center under the Bawah Sub-district Municipality, Akat Amnuai district, Sakon Nakhon province as a whole and each aspect was at high level. The aspects as arranged in descending order were: academic affairs and curriculum activity, personnel and management, facilities/ environment and safety, and participation and community support.

2. Management effectiveness of the Child Development Center under the Bawah Sub-district Municipality, Akat Amnuai district, Sakon Nakhon province according to the opinions of child-care teachers and citizens can be concluded as follows:

2.1 As classified by status, the opinion of child-care teachers and citizens as a whole or each aspect was found not different.

2.2 As classified by educational attainment, the opinion of both teachers and citizens as a whole or each aspect was found significantly different at the .01 level.

Keywords: Management Effectiveness, Child Development Center, Bawah Sub-district Municipality

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญและมีบทบาทต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ เพราะการศึกษาเป็นการพัฒนาคนให้เจริญงอกงาม ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา การบริหารจัดการศึกษา ของไทย กล่าวได้ว่า อยู่ภายใต้อำนาจรัฐเป็นส่วนใหญ่มาโดยตลอด กลไกของรัฐทำหน้าที่เป็นตัวแทนของสังคมที่จะรับผิดชอบกิจการด้านการศึกษา นับตั้งแต่การกำหนดนโยบาย การกำหนดหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดผล ประเมินผล ตลอดจนถึงการบริหารทรัพยากร ระบบการศึกษาและการจัดกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม จึงเป็นเรื่องใหญ่และมีความสำคัญต่อการพัฒนาสังคมที่ตระหนักในคุณค่า เป็นสังคมเปิดสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา ส่งผลให้บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานการศึกษาต่างๆ เปลี่ยนแปลงไปบ้างแล้ว อย่างไรก็ตามระบบบริหารการศึกษา ที่รวมศูนย์อำนาจยังไม่มีการปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคโลกาภิวัตน์ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับและขั้นตอนการปฏิบัติงานต่างๆ ของทางราชการยังไม่เอื้อต่อการพัฒนา ทำให้การบริหารจัดการมีความล่าช้า ขาดอำนาจในการตัดสินใจ (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544 : บทนำ)

รัฐบาลได้ให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษา โดยได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 18 ว่า “การศึกษาปฐมวัยให้จัดในสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ได้แก่ ศูนย์เด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนเกณฑ์ของสถาบันศาสนา ศูนย์บริการช่วยเหลือ ระยะแรกเริ่มของเด็กพิการ และเด็ก ซึ่งมีความต้องการพิเศษหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยที่เรียกชื่ออย่างอื่น” โดยกำหนดเป็นนโยบายเร่งขยายบริการทางการศึกษาระดับนี้ให้กว้างขวางและครอบคลุมทั้งในเมืองและชนบท ดังจะเห็นได้จากพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้กำหนดให้มีการถ่ายโอนภารกิจด้านการศึกษาของรัฐให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2549 ซึ่งเป็นครั้งแรกที่มีการถ่ายโอนสถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ตามมติคณะรัฐมนตรีจำนวน 70 แห่ง โดยมีการถ่ายโอนภารกิจจัดการศึกษาทรัพย์สินและบุคลากรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ 6 ธันวาคม 2549, 23 มกราคม 2550 และ 15 เมษายน 2550 ตามลำดับ (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, 2547, หน้า 5)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 80 บัญญัติไว้ว่า รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการศึกษาในการพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกระดับและทุกรูปแบบให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม โดยจัดให้มีการส่งเสริมและสนับสนุนการกระจายอำนาจเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน องค์กรทางศาสนา และเอกชน จัดและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนามาตรฐานคุณภาพทางการศึกษาให้เท่าเทียมและสอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และส่งเสริมสนับสนุนความรู้รักสามัคคี และการเรียนรู้ปลูกจิตสำนึก และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีของชาติ ตลอดจนค่านิยมอันดีงามและภูมิปัญญาท้องถิ่น นอกจากนี้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 ส่วนที่ 2 การบริหารและการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มาตรา 41 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษาในระดับใดระดับหนึ่งหรือทุกระดับตามความพร้อม ความเหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่น พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พุทธศักราช 2542 หมวด 2 การกำหนดอำนาจและหน้าที่ ในการจัดระบบการบริการสาธารณะ มาตรา 16 ให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ด้านการจัดการศึกษา ด้านการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2551, บทนำ)

นอกจากนี้ยังมีการกำหนดมาตรฐานสำหรับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านมาตรฐานอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อม และความปลอดภัย ดังนี้ 1) ด้านอาคารสถานที่ เป็นกรกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับพื้นที่ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ที่ตั้งจำนวนชั้นและอาคาร ทางเข้า-ออก และประตูหน้าต่างตลอดจนพื้นที่ใช้สอยอื่นๆ เป็นต้น 2) ด้านสิ่งแวดล้อมและมลภาวะ เป็นต้น 3) ด้านความปลอดภัยเป็นการกำหนดมาตรฐานที่เกี่ยวกับความปลอดภัย เช่น การกำหนดมาตรฐานป้องกันความปลอดภัย และมาตรฐานเตรียมความพร้อมรับสถานการณ์ฉุกเฉิน และได้กำหนดในมาตรฐานการศึกษา (ขั้นพัฒนา) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้กำหนดมาตรฐานที่ 5 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีทรัพยากรและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและมาตรฐานที่ 10 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีการจัดสภาพแวดล้อมและบริการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, 2550, หน้า 65)

แม้ว่าปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะเข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กแล้วก็ตาม แต่ก็ยังไม่สามารถจัดบริการได้ครอบคลุมทั่วถึงทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ จากรายงานผลการวิจัยของสำนักเลขาธิการสภาการศึกษา พบว่า สภาพปัญหาในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ 1) หลักสูตรยังขาดความชัดเจนและไม่ตรงกับความต้องการของท้องถิ่น ขาดแคลนหลักสูตรการพัฒนาเด็กเล็ก และเอกสารประกอบหลักสูตร 2) ขาดแคลนหนังสือ สื่อ อุปกรณ์ การเรียนการสอน 3) ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในด้านวิชาการโดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจด้านการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมพัฒนาเด็ก 4) ขาดแผนการพัฒนาครูและบุคลากรที่ชัดเจน ทำให้ครูและบุคลากรได้รับการฝึกอบรมน้อยเกินไป 5) ขาดแหล่งการเรียนรู้ที่ดีและมีคุณภาพ 6) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความสำคัญกับการส่งเสริมสนับสนุนด้านวิชาการน้อยเกินไป 7) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความสำคัญกับการจัดตั้งศูนย์และจัดโครงการฝึกอบรมน้อยเกินไป 8) ขาดแคลนงบประมาณการก่อสร้างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กงบประมาณสนับสนุน ด้านวิชาการไม่เพียงพอต่อการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาสื่อ และจัดหาอุปกรณ์การเรียนการสอน 9) ขาดการแนะนำ นิเทศช่วยเหลือและติดตามผลการดำเนินงานด้านวิชาการจากกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา, 2550, หน้า 60-61)

เทศบาลตำบลบะหว้า อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย จัดตั้งขึ้นภายใต้พระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช 2496 มาตรา 67 มีหน้าที่ ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ โดยมีการดำเนินงาน และบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 3 ศูนย์ คือ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบะหว้า ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบะยาวใหญ่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านวังม่วง และ 1 โรงเรียน คือ โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลบะหว้า สภาพการณ์ของการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียน พบว่า ยังมีปัญหาด้านโครงสร้างองค์กร ปัญหาด้านบุคลากร ปัญหาด้านงบประมาณ ปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของผู้บริหาร และจากสภาพการจัดการศึกษาที่ผ่านมา พบว่า บุคลากรด้านการศึกษายังไม่ทราบบทบาทหน้าที่ในการจัดการศึกษาตามอำนาจหน้าที่ของตนเอง ทำให้ขาดแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย และมีจุดอ่อนด้านบุคลากร คือ ส่วนใหญ่ยังขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านการศึกษาและอำนาจการตัดสินใจส่วนใหญ่อยู่ที่ผู้บริหารท้องถิ่นการร่วมมือกันระหว่างบ้าน องค์กร ศาสนา สถาบันวิชาการ องค์กรภาครัฐและเอกชน ยังขาดการร่วมมือการร่วมมือจากบ้าน องค์กรชุมชน ผู้ปกครอง สถาบันวิชาการ หน่วยงานองค์กรภาครัฐและเอกชน (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, 2550, หน้า 65)

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัย จึงมีสนใจที่จะศึกษาประสิทธิผลการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดเทศบาลตำบลบะหว้า อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยในครั้งนี้จะมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

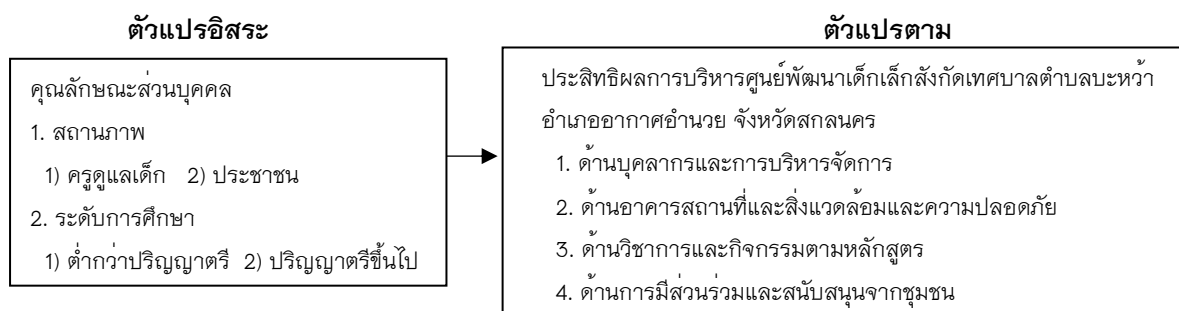
คำถามของการวิจัย

1. ประสิทธิผลการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาลตำบลบะหว้า อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร อยู่ในระดับใด
2. ประสิทธิผลการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาลตำบลบะหว้า อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร แตกต่างกันตามคุณลักษณะส่วนบุคคลหรือไม่อย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิผลการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาลตำบลบะหว้า อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร
2. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาลตำบลบะหว้า อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร ตามคุณลักษณะส่วนบุคคล

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ 1.1) ครูดูแลเด็ก จำนวน 12 คน 1.2) ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบะหว้า จำนวน 9 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 บ้านวังม่วง หมู่ที่ 2 บ้านบะหว้า หมู่ที่ 3 บ้านบะยาว หมู่ที่ 4 บ้านเม่นน้อย หมู่ที่ 5 บ้านบะยาวน้อย หมู่ที่ 6 บ้านสี่แยก หมู่ที่ 7 บ้านบะหว้า หมู่ที่ 8 บ้านวังม่วง หมู่ที่ 9 บ้านบะหว้า จำนวน 6,168 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ 2.1) ครูดูแลเด็ก จำนวน 12 คน 2.2) ประชาชนในเขตพื้นที่บริการเทศบาลตำบลบะหว้า อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร จำนวน 380 คน โดยใช้สูตรการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการคำนวณจากสูตรของยามานะ และทำการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาลตำบลบะหว้า อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลในการวิจัยโดยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังนี้

1. ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ส่งแบบสอบถามไปให้ผู้ที่เกี่ยวข้องพร้อมชี้แจงรายละเอียดความมุ่งหมายของการออกแบบสอบถามนี้ เพื่อทำความเข้าใจให้ตรงในการตอบแบบสอบถาม
3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง
4. ตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที (t-test) ชนิด Independent Samples การทดสอบเอฟ (F-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA)

สรุปผลการวิจัย

1. ประสิทธิผลการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาลตำบลบะหว้า อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่า

1.1 ครูดูแลเด็กมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริการ อยู่ในระดับมาก ทั้ง 4 ด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาค่าเฉลี่ยน้อย คือ ด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร ด้านอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อม และความปลอดภัย ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ และด้านการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากชุมชน

1.2 ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหาร อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 4 ด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาค่าเฉลี่ยน้อย คือ ด้านวิชาการและกิจการตามหลักสูตร ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ ด้านการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากชุมชน และด้านอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย

2. ประสิทธิภาพการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาลตำบลพะหว่า อำเภอบางบาลจังหวัดฉะเชิงเทรา เมื่อพิจารณาทางด้านพบว่า

2.1 ประสิทธิภาพการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาลตำบลพะหว่า อำเภอบางบาลจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

2.1.1 ครูดูแลเด็กมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาค่าเฉลี่ยน้อย ได้แก่ การสนับสนุนงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อจัดการศึกษา ($\bar{x} = 3.83$) การให้ความสำคัญและเอาใจใส่ในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ดูแลเด็ก ($\bar{x} = 3.78$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ ผู้ดูแลเด็กมีความรู้ความสามารถในการทำงานกับเด็กเล็ก ($\bar{x} = 2.97$)

2.2.2 ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาค่าเฉลี่ยน้อย ได้แก่ การแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารศูนย์ที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน ($\bar{x} = 3.68$) การให้ความสำคัญและเอาใจใส่ในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ดูแลเด็ก, การให้ค่าปรึกษา แนะนำ และดูแลการดำเนินงาน, จำนวนผู้ดูแลเด็กมีความเพียงพอกับจำนวนเด็ก ($\bar{x} = 3.67$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ การจัดประชุมชี้แจงให้ผู้ดูแลเด็กก่อนเข้าปฏิบัติหน้าที่ ($\bar{x} = 3.47$)

2.2 ประสิทธิภาพการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาลตำบลพะหว่า อำเภอบางบาลจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

2.2.1 ครูดูแลเด็กมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารด้านอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาค่าเฉลี่ยน้อย ได้แก่ มีการตรวจสอบซ่อมแซม อาคาร ประตู หน้าต่างเป็นประจำ ฯลฯ ($\bar{x} = 3.97$) ห้องสุขามีความสะอาดและปลอดภัย ($\bar{x} = 3.86$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ มีการบำรุงรักษา ทำความสะอาดและตรวจสอบอุปกรณ์เครื่องเล่นอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{x} = 3.28$)

2.2.2 ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารด้านอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาค่าเฉลี่ยน้อย ได้แก่ มีการทำความสะอาดที่นอนหมอนและผ้าห่มของเด็ก ($\bar{x} = 3.86$) มีการบำรุงรักษา ทำความสะอาดและตรวจสอบอุปกรณ์เครื่องเล่นอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{x} = 3.70$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ มีการจัดมุมประสบการณ์และการตกแต่งห้องเรียนอย่างเหมาะสม ($\bar{x} = 3.28$)

2.3 ประสิทธิภาพการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาลตำบลพะหว่า อำเภอบางบาลจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านวิชาการและกิจการตามหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

2.3.1 ครูดูแลเด็กมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหาร ด้านวิชาการและกิจการตามหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาค่าเฉลี่ยน้อย ได้แก่ จัดหาสื่อการเรียนการสอนและของเล่นให้มีจำนวนเพียงพอหลากหลายและเหมาะสมกับเด็ก และจัดทำสื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับกิจกรรมตามหลักสูตร ($\bar{x} = 4.06$) จัดทำทะเบียนนักเรียน/บัญชีเรียกชื่อนักเรียน ($\bar{x} = 3.83$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ ดำเนินกิจกรรมประจำวันตามตารางกิจกรรมที่กำหนดขึ้น ($\bar{x} = 3.39$)

2.3.2 ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหาร ด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาค่าเฉลี่ยน้อย ได้แก่ จัดกิจกรรมในห้องเรียนและนอกห้องเรียนให้เหมาะสมกับพัฒนา การของเด็ก ($\bar{x} = 3.82$) ดำเนินกิจกรรมประจำวันตามตารางกิจกรรมที่กำหนดขึ้น และรายงานผลการดำเนินงานการจัดการศึกษาให้หน่วยงานทราบ ($\bar{x} = 3.79$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ จัดหาสื่อการเรียนการสอนและของเล่นให้มีจำนวนเพียงพอหลากหลายและเหมาะสมกับเด็ก และจัดเวลาให้เด็กได้พักผ่อนนอนหลับอย่างเหมาะสมตามวัย ($\bar{x} = 3.58$)

2.4 ประสิทธิภาพการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาลตำบลบะหว้า อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร ด้านการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากชุมชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

2.4.1 ครูดูแลเด็กมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหาร ด้านการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากชุมชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาค่าเฉลี่ยน้อย ได้แก่ มอบความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กของผู้ปกครองและชุมชนและประชาสัมพันธ์การทำงานให้ชุมชนได้รับทราบ ($\bar{x} = 3.72$) จัดกิจกรรมร่วมกันระหว่างผู้ดูแลเด็กกับชุมชนและผู้ปกครองในวันสำคัญต่างๆ เช่น วันแม่ วันเด็ก ฯลฯ ($\bar{x} = 3.69$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ จัดกิจกรรมยกย่องบุคคลในชุมชนหรือผู้ปกครองที่ให้การสนับสนุน ($\bar{x} = 2.86$)

2.4.1 ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหาร ด้านการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากชุมชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาค่าเฉลี่ยน้อย ได้แก่ การส่งเสริมและการสนับสนุนด้านสื่อวัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษาจากชุมชน ($\bar{x} = 3.75$) จัดกิจกรรมร่วมกันระหว่างผู้ดูแลเด็กกับชุมชนและผู้ปกครองในวันสำคัญต่างๆ เช่น วันแม่ วันเด็ก ฯลฯ ($\bar{x} = 3.74$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ การร่วมมือของชุมชนและผู้ปกครองในการพัฒนาบริเวณโรงเรียน ($\bar{x} = 3.40$)

3. ประสิทธิภาพการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาลตำบลบะหว้า อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร จำแนกตามคุณลักษณะด้านสถานภาพ พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาลตำบลบะหว้า อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

4. ประสิทธิภาพการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาลตำบลบะหว้า อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร จำแนกตามคุณลักษณะด้านระดับการศึกษา พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาลตำบลบะหว้า อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาลตำบลบะหว้า อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งที่เป็นครูดูแลเด็กเล็กและประชาชนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน คือ เห็นว่าด้านวิชาการเป็นงานหลัก ส่วนด้านอื่นๆ เป็นงานรอง แต่ทุกด้านก็มีความสำคัญที่จะสนับสนุนให้ภารกิจในการจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กดำเนินงานไปด้วยดี และมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับมาตรฐานการจัดการศึกษาทั้งระดับชาติและท้องถิ่น กล่าวคือ เด็กปฐมวัยทุกคนจะต้องได้รับการเตรียมความพร้อมและพัฒนาตามศักยภาพไปพร้อมๆ กันทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา จึงเป็นหน้าที่ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทุกฝ่ายที่จะต้องใช้ความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากการศึกษาอบรมมาประยุกต์ใช้ในการดูแลเด็กเล็ก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2543, หน้า 2) ที่ได้ให้แนวคิดว่า การบริหารจัดการและการดำเนินกิจกรรม

ตามภารกิจปกติของสถานศึกษานั้น ควรดำเนินการเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะเป็นการสร้างความมั่นใจให้ผู้รับบริการทางการศึกษาทั้งผู้รับบริการโดยตรง ได้แก่ ผู้เรียนและผู้ปกครองและผู้รับบริการทางอ้อม ได้แก่ สถานประกอบการ ประชาชนและสังคม เพื่อให้การดำเนินงานของสถานศึกษามีประสิทธิภาพ และทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพหรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด

จากสรุปผลการจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดยรวมดังกล่าวข้างต้น สามารถนำมาอภิปรายผลโดยจำแนกเป็นรายด้านและรายชื่อได้ดังนี้

1.1 ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่เป็นเช่นนี้เพราะมีการเพิ่มพูนความรู้ให้ผู้ดูแลเด็กโดยการอบรมหรือศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น มีการให้ความสำคัญและเอาใจใส่ในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ดูแลเด็ก มีการสนับสนุนงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีการวางแผนเพื่อกำหนดแนวทางการจัดการเรียนรู้ ระหว่างคณะกรรมการบริหาร มีการจัดอบรมให้ความรู้แก่คณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและผู้ดูแลเด็กเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารศูนย์ที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน มีการให้คำปรึกษา แนะนำและดูแลการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แก่ผู้ดูแลเด็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการปฏิบัติงานร่วมกันของผู้บริหาร ครูดูแลเด็กเล็ก ผู้ช่วยผู้ดูแลเด็กเล็กและประชาชนในพื้นที่บริการในการมีส่วนร่วมพัฒนาศูนย์เด็กเล็ก จำนวนครูดูแลเด็กเล็กและผู้ช่วยดูแลเด็กเล็กมีความเพียงพอกับจำนวนเด็ก ผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรีศณี เจริญใจ (2551, หน้า 89-90) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาคุณภาพศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ อำเภอตอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า บุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กไม่ว่าจะเป็นหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กหรือผู้ดูแลเด็กนั้นจะต้องได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอย่างมีคุณภาพ โดยจัดให้มีการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถและตระหนักต่อหน้าที่ ความรับผิดชอบและที่สำคัญคือการสร้างการยอมรับของผู้ปกครองและชุมชนในการยอมรับบุคลากรในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กว่าเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ สามารถจัดการศึกษาในระดับปฐมวัยได้อย่างมีคุณภาพและได้มาตรฐาน

1.2 ด้านอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะห้องสุขามีความสะอาดและปลอดภัย มีการจัดน้ำดื่ม น้ำใช้ ที่สะอาดและเพียงพอมีการจัดที่พักสำหรับผู้ปกครองที่มารับส่งเด็ก สภาพแวดล้อมในบริเวณศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีความร่มรื่น ไม่มีสิ่งรบกวนหรือเป็นอันตรายต่อเด็ก สถานที่สำหรับประกอบอาหารเลี้ยงเด็กและสำหรับรับประทานอาหารมีความเหมาะสม สนามเด็กเล่นมีเพียงพอและเหมาะสมกับเด็ก มีถึงขยะหรือที่เผาขยะแยกออกเป็นสัดส่วนและ ถูกสุขลักษณะ มีการตรวจสอบ ซ่อมแซม อาคาร ประตู หน้าต่างเป็นประจำ มีการทำความสะอาดที่นอน หมอนและผ้าห่มของเด็ก มีการบำรุงรักษา ทำความสะอาด และตรวจสอบอุปกรณ์เครื่องเล่นอย่างสม่ำเสมอ จัดให้เด็กได้นอนในห้องที่มีมุ้งลวดภายนอกอาคารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีรั้วกันเป็นสัดส่วน มีการทำลายแหล่งเพาะเชื้อโรคและป้องกันการแพร่ระบาดของอย่างสม่ำเสมอ สอดคล้องกับ อุดม สิงห์คำฟู (2536, บทคัดย่อ) สรุปว่า โรงเรียนจะต้องมีความพร้อมทุกๆ ด้านทั้งทางด้านงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ อาคารสถานที่ จึงจะสามารถจัดการศึกษาตามหลักการจัดอนุบาลศึกษาได้

1.3 ด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะมีการจัดหาสื่อการเรียนการสอนและของเล่นให้มีจำนวนเพียงพอหลากหลายและเหมาะสมกับเด็ก มีการจัดทำสื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับกิจกรรมตามหลักสูตร จัดกิจกรรมในห้องเรียนและนอกห้องเรียนให้เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก ดำเนินกิจกรรมประจำวันตามตารางกิจกรรมที่กำหนดขึ้น จัดทำทะเบียนนักเรียน/บัญชีเรียกชื่อนักเรียน บันทึกผลพัฒนาการเด็กและรายงานผลพัฒนาการให้ผู้ปกครองทราบ แกไขพฤติกรรมของเด็กที่มีปัญหาพร้อมกับผู้ปกครอง

รายงานผลการดำเนินงานการจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้เทศบาลทราบจัดเวลาให้เด็กได้พักผ่อนนอนหลับอย่างเหมาะสมตามวัย จัดกิจกรรมเพื่อให้เด็กมีน้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์มาตรฐานของเด็กไทย จัดกิจกรรมเพื่อให้เด็กมีความคล่องตัวและว่องไวในการเดิน วิ่ง หยิบจับ และการประสานสัมพันธ์ของประสาทสัมผัสต่างๆ และจัดกิจกรรมเพื่อให้เด็กกล้าคิด กล้าแสดงออก มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ตามจินตนาการ เช่น การแสดงละคร การขับร้อง เต้นรำ ฯลฯ ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับ อุดม สิงห์คำฟู (2536, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันในการจัดการศึกษาระดับอนุบาล พบว่า การดำเนินงานในโรงเรียนอนุบาลตามหลักการนั้นต้องมุ่งเพื่ออบรมเลี้ยงดูเด็ก เตรียมความพร้อมให้แก่เด็กทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา โดยคำนึงถึงจุดมุ่งหมายหลักของการจัดการศึกษาและกิจกรรมเป็นหลัก เช่นเดียวกันกับ มยุรี เจริญภักดี (2544, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการติดตามผลการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่องการพัฒนาพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยสำหรับครูผู้สอนระดับก่อนประถมศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่เมาะ พบว่า ครูผู้สอนต้องมีวิธีการจัดกิจกรรมโดยมีการวางแผนและขั้นตอนการดำเนินงานโดยกำหนดจุดประสงค์ ลงมือปฏิบัติพร้อมกับควบคุมและติดตามผล

1.4 ด้านการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากชุมชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะมีจัดประชุมร่วมกันระหว่างประธานศูนย์ฯ คณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ ผู้ดูแลเด็ก ผู้ปกครอง และชุมชนเพื่อพัฒนาศูนย์ฯ มีการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กของผู้ปกครองและชุมชน ประชาสัมพันธ์การทำงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้ชุมชนได้รับทราบ กำหนดให้ผู้ดูแลเด็กออกไปเยี่ยมบ้านเด็ก พบปะ พูดคุยกับผู้ปกครอง เชิญชุมชนหรือผู้ปกครองมาเป็นผู้ช่วยครูในการสอนเด็ก จัดกิจกรรมร่วมกันระหว่างผู้ดูแลเด็กกับชุมชนและผู้ปกครองในวันสำคัญต่างๆ เช่น วันแม่ วันเด็ก และมีการส่งเสริมและการสนับสนุนด้าน สื่อวัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษาจากชุมชน ดังที่เยาวพา เดชะคุปต์ (2542, บทคัดย่อ) ได้กล่าวว่า การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนเป็นหน้าที่อันสำคัญอย่างหนึ่งของผู้บริหารโดยเฉพาะในยุคปัจจุบันนี้โรงเรียนจะต้องอาศัยทรัพยากรจากชุมชนมาช่วยในการพัฒนาโรงเรียน โรงเรียนจึงควรจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนประจำทุกปี และควรขอความร่วมมือจากผู้ปกครองในการช่วยเหลืองานต่างๆ ของโรงเรียน

2. ประสิทธิผลการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาลตำบลบะหว้า อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระเทพอุตร พรพรรณาทิพย์ (2546, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาการดำเนินงานศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด อำเภอชูขันธุ์ จังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งพบว่าผู้บริหารศูนย์ฯ คณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ และครูพี่เลี้ยงศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด โดยรวมและเป็นรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

3. ประสิทธิผลการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาลตำบลบะหว้า อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุทธนา มิ่งเมือง (2549, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลเมืองคูคต จังหวัดปทุมธานี ตามความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่กองการศึกษา ครูและผู้ปกครองที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน พบว่า การบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลเมืองคูคต ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 4 ด้าน คือ ด้านการบริการอาหารและความปลอดภัย ด้านบุคลากร ด้านส่งเสริมสุขภาพ และด้านสิ่งแวดล้อมสะอาดปลอดภัย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

- 1.1 ควรจัดให้มีการประชุมชี้แจงแก่ครูผู้ดูแลเด็กเล็กเกี่ยวกับจัดการเรียนการสอน การเตรียมอุปกรณ์ดูแลเด็กเล็กทุกครั้งก่อนการเปิดภาคการศึกษา
- 1.2 ควรให้ความสำคัญกับความปลอดภัยของอาคารสถานที่ โดยควรจัดห้องเรียนให้มีความสะอาดและถ่ายเทอากาศได้ดี จัดให้มีมุมประสบการณ์และการตกแต่งห้องเรียนให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 1.3 ควรมีการจัดหาสื่อการเรียนการสอนของเล่นที่หลากหลาย เหมาะสมและเพียงพอต่อจำนวนเด็กเล็ก พร้อมจัดทำบันทึกพัฒนาการของเด็กเล็กให้ผู้ปกครองทราบเป็นระยะอย่างสม่ำเสมอ
- 1.4 ควรให้ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมกับการจัดการศึกษาการจัดกิจกรรมระหว่างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและชุมชนเพิ่มมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย ครั้งต่อไป

- 2.1 ควรศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครอง ผู้นำท้องถิ่น คณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาต่อไปในอนาคต
- 2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

เอกสารอ้างอิง

- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2547). *มาตรฐานการดำเนินการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก*. กรุงเทพฯ: กระทรวงมหาดไทย.
- กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักประสานและพัฒนากิจการการศึกษาท้องถิ่น. (2550). *คู่มือแนวทางการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: กรมส่งเสริม การปกครองส่วนท้องถิ่น.
- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2551). *มาตรฐานการจัดการศึกษาท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: กระทรวงมหาดไทย.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2544). *พัฒนาการของคุณภาพ นักเรียนประถมศึกษา และแนวทางการประเมิน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- ปรีศณี เจริญใจ. (2551). *ศึกษาการพัฒนาคุณภาพศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารสวน ตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่*.
- มยุรี เจริญภักดี. (2544). *การติดตามผลการอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่อง การพัฒนาพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยสำหรับครูผู้สอนระดับก่อนประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่เมาะ. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*.
- เยาวพา เดชะคุปต์. (2542). *การบริหารและการนิเทศการศึกษาปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: เจ้าพระยาระบบการพิมพ์.
- พระเทพอดุล พรธมนนารถย์. (2546). *ปัญหาการดำเนินงานศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด อำเภอบุขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*.
- ยุทธนา มิ่งเมือง. (2549). *การบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลเมืองคูคต จังหวัดปทุมธานี. สารนิพนธ์ ศศ.ม. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร*.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2550). *แนวทางการกระจายอำนาจการบริหารและ การจัดการ การศึกษา*. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน สำนักงานวิชาการและพัฒนาคุณภาพการศึกษา.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). *คุณภาพของครูสู่คุณภาพการเรียนรู้*.

แปลโดย สุรศักดิ์ หลาบมาลา. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

อุดม สิงห์คำฟู. (2536). *ความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันในการจัดการศึกษาระดับอนุบาลระหว่างโรงเรียนรัฐ และโรงเรียนเอกชนในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่*. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี